

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23To/30/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010289  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010289.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júla 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Prievidzi v trestnej veci obžalovaného

U. H.,  
nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom C., F. I. č. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS  
Ilava v inej trestnej veci,  
ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/59/2018 zo dňa 14.11.2018 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn., 1T/59/2018 zo dňa 14.11.2018 bol podľa § 41 ods.3 Trestného zákona súd zrušený výrok o vine, treste a náhrady škody rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 57/2018 zo dňa 30.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.06.2018 a obžalovaný U. H. bol uznaný vinným v bodoch 1) - 3) z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods.1,3 písm. b), ods.4 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., ďalej v bode 1) z pokračovacieho zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., a v bode 2) z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., pretože 1) v presne nezistenom čase do dňa 03.01.2018 do 06.42 hodiny v katastri I. R., časť C., na lúkach a poliach nad miestnym C. S., ktoré sídli na C. ulici v R., vyhol pletivové oplietenie telekomunikačného vysielača - základňová stanica A., smerom hore a podliezol ho, následne vnikol do objektu, kliešťami odstrihol päť koaxiálnych káblov na zemi, potom vyliezol do polovice vysielača, kde kliešťami odstrihol päť koaxiálnych káblov, každý o dĺžke 20 metrov, ktoré zmotal a odniesol si v igelitovej taške, čím úmyselne poškodil a ohrozil prevádzku telekomunikačného zariadenia spoločnosti B. G., a.s. a v dôsledku toho spôsobil poruchu jeho prevádzky a aj poruchu prevádzok základňovej stanice XXXBB-I. a XXXXH. (strata signálu mobilného operátora a strata signálu mobilného internetu) dňa 03.01.2018 v čase od 06.42 hodiny do 15.00 hodiny, odcudzením káblov spôsobil škodu poškodenej spoločnosti B. G., a.s., I. číslo X., H., IČO: 35 697 270, vo výške 300 eur; dňa 10.01.2018 v čase od 08.30 hodiny do 09.20 hodiny v katastrálnom území B. Y., v lese za B. Y. odstrihol a vzal z telekomunikačného vysielača - základňová stanica XXXH.Y. s výškou 30 metrov koaxiálny kábel spoločnosti B. G., a.s., o dĺžke 40 metrov a to tým spôsobom, že prineseným náradím - nožnicami na plech prestrihol predmetný kábel dolu na zemi vo vzdialenosti asi 1,5 metra od vysielača a taktiež na vrchole vysielača, pričom svojím konaním úmyselne ohrozil prevádzku telekomunikačného zariadenia spoločnosti B. G., a.s. a spôsobil poruchu jeho prevádzky, v dôsledku čoho následne došlo k prerušeniu prevádzky (strata signálu mobilného operátora a strata signálu mobilného internetu) na tejto základňovej stanici dňa 10.01.2018 v čase od 08.31 hodiny do 12.29 hodiny, pričom spoločnosti B. G., a.s. so sídlom I. číslo X, H., IČO: 35 697

270, spôsobil škodu odcudzením kábla vo výške 120 eur, a to napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T 17/2016 zo dňa 26.02.2016, právoplatným dňa 07.12.2016, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona a bol mu zato uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T 183/2005 zo dňa 01.02.2006, právoplatným dňa 14.03.2006, bol uznaný vinným z trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 182 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., 2) v poobedných hodinách v dobe od 12.00 hodiny do 21.10 hodiny dňa 28.10.2017 v katastri B. I., časť G. D., na parcele číslo XXXX, po voľnom vstupe na pozemok nezisteným predmetom rozbil sklenenú výplň okna na maringotke využívanej ako chatka, ktorú poškodený používa na individuálnu rekreáciu, cez ktorú vstúpil do interiéru chaty, kde odcudzil jeden kus nočného videnia značky T. D. S. C. jeden kus ďalekohľadu XXxXX českej výroby, jeden kus maskáčovej pánskej mikiny, jeden kus maskáčových pánskych nohavíc, jeden kus pánskeho šedého svetra so zeleným prúžkom, jeden kus ručnej LED baterky, tri kusy rovnakých kľúčov od vložky FAB, čím vlastníkovi chaty I. J. spôsobil škodu odcudzením celkovo vo výške 1.964 eur a škodu poškodením okna vo výške 152 eur, aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T 17/2016 zo dňa 26.02.2016, právoplatným dňa 07.12.2016, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody na 2 mesiace, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok, aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T 183/2005 zo dňa 01.02.2006, právoplatným dňa 14.03.2006, uznaný vinným z trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 182 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., 3) dňa 23.10.2017 v presne nezistenom čase, vo večerných hodinách v B. H., časť S., za pomoci pítky na železo prepílił visiaci zámok a následne za pomoci šraubováka vypáčil vchodové dvere do poľovníckej chaty H., postavenej na pozemku parcele číslo XXX/X, katastrálne územie S., ktorá je vo vlastníctve C. F. H., pričom chata bola v čase skutku riadne uzamknutá, vošiel dnu, kde odcudzil a na mieste vypil dve plechovkové piva s obsahom 0,5L značky Y., čím svojím konaním spôsobil poškodenému C. združeniu H. so sídlom B. nad T. číslo XXX, IČO: 34055801, škodu poškodením visiaceho zámku vo výške 10 eur a cylindrickej zámkovej vložky FAB vo výške 40 eur a škodu požitím dvoch kusov plechovkových pív vo výške 1,30 eur, pričom bol za prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Trestného zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 4T 109/2016 zo dňa 05.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.01.2017.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods.4 Trestného zákona, § 41 ods.1,3 Trestného zákona, § 38 ods.5 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k spoločnému úhrnnému nepodmiennečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods.1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil trest prepadnutia vecí a to jeden kus nožníc na plech čierne s modrou rúčkou, ktoré sa nachádzajú v úschove na Okresnom súde v Prievidzi pod poradovým číslom 13/18 zo dňa 03.05.2018. Podľa § 60 ods.5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej strane spoločnosti B. G., a.s., I. č. X, H., V.: 35 697 270 škodu vo výške 420 eur a poškodenému I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX škodu vo výške 2.116 eur. Podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku bola poškodená strana spoločnosť B. G., a.s., I. č. 8, H., IČO: 35 697 270 so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním prokurátora, ktoré smerovalo proti výroku o treste. Prokurátor výrok o vine a náhrade škody rozsudku považuje za zákonný. Za nesprávny považuje výrok o treste, a to z dôvodu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, pretože takýto trest nezabezpečuje dostatočnú ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu a mám za to, že obžalovanému bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1, 4 Trestného zákona. V prípade obžalovaného U. H. sa jedná o osobu, ktorá bola v minulosti 14-krát súdne trestaná, pričom len jedno z týchto odsúdení, a to z roku 1995, je zahladené. V podstate od roku 2000, kedy sa prvýkrát dostal do výkonu trestu odňatia slobody, po prepustení z výkonu trestu nikdy nevedol riadny život, opakovane a sústavne sa dopúšťal trestnej činnosti, a to nielen prečinov, ale dokonca aj zločinov. Podľa výpisu z evidencie priestupkov sa obžalovaný dopustil aj štyroch rôznorodých priestupkov, za ktoré bol postihnutý pokutou. Obžalovaný sa trestnej činnosti, za ktorú

bol rozsudkom tohto súdu odsúdený, začal dopúšťať bezprostredne po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ku ktorému došlo dňa 14.10.2017, pričom prvého skutku sa dopustil už dňa 23.10.2017. Stihanej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený spoločný a úhrnný trest odňatia slobody, sa pritom dopustil štyrmi dielčimi útokmi, ktorými naplnil znaky skutkových podstat dvoch zločinov a jedného prečinu, pričom svojim konaním, a to či už poškodením, alebo odcudzením, spôsobil celkovú škodu vo výške 2.587,30 eur, pričom vyradil z prevádzky telekomunikačný vysielač v troch obciach okresu Prievidza, v dôsledku čoho došlo k strate mobilného signálu. V prípade jeho osoby už trest ako taký nemá žiadny prevýchovný účel, v jeho prípade plní trest už len účel ochrany spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona. Poukazoval na generálnu prevenciu, ktorej úloha a výchovné pôsobenie uložením neprimerane nízkeho trestu nebude naplnená. Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretiu. Podľa názoru prokuratúry rozsudok súdu obsahuje nezohľadnenie hodnotiacich kritérií pre určenie primeranosti a spravodlivosti trestu v konaní o dohode vine a treste. Prvostupňový súd totiž síce analogicky použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v konaní o dohode o vine a treste, analogicky však neaplikoval ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 619/2005 Z.z. z 20. decembra 2005 o podmienkach a postupe prokurátora pri konaní o uznaní viny a prijatí trestu. Citoval ustanovenie § 4 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pričom poukazoval na to, že v prípade tohto obžalovaného neboli naplnené všetky relevantné skutočnosti, vyplývajúce z tohto ustanovenia. Jedným z faktorov ovplyvňujúcich konečný návrh trestu je napríklad zohľadnenie dôkaznej náročnosti veci a pravdepodobnosti usvedčenia obvineného v riadnom súdnom konaní. Z logiky veci vyplýva, že pri použití týchto kritérií platí vo vzťahu k prokurátorom navrhovanej výške trestu v dohodovacom konaní, vzťah priamej, resp. nepriamej úmery. Teda čím je nižšia pravdepodobnosť usvedčenia obvineného v riadnom súdnom procese, tým je i nižšia trestná sankcia, ktorú je prokurátor ochotný dohodnúť. Čím je teda dôkazná náročnosť nižšia, tým je navrhovaná trestná sankcia vyššia. V danej veci bola dôkazná núdza prokuratúry nízka a pravdepodobnosť usvedčenia obžalovaného takmer 100. Tento postup však prvostupňový súd v rozpore s vyhláškou, napriek analogickému použitiu ustanovení o konaní o dohode o vine a treste, neaplikoval. Použitie ust. § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané. Z výkladu ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, špecifikovaných v § 4 ods. 1 vyhlášky. V prípade obžalovaného neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti v zmysle § 4 ods. 1 vyhlášky, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona. Podľa rozsudku súdu prvého stupňa súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovaným, čo však samo osebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické zníženie trestu o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Skutočnosti uvádzané obžalovaným, že sa mu v roku 1999 rozpadla rodina a odvtedy vlastne žije na ulici, nemá finančné prostriedky na živobytie nemôže byť argumentom pre využitie tohto ustanovenia. Rovnako za nesprávne a nedostačujúce možno považovať to, že obžalovanému súd za najzávažnejší zločin krádeže s trestnou sadzbou 3 až 10 rokov trestu odňatia slobody z radu zbiehajúcej sa trestnej činnosti, za ktorý bola na neho podaná obžaloba v podstate pridal na treste len 6 mesiacov. Z uvedeného podľa názoru prokuratúry vyplýva, že znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obvineného, nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1 T/59/2018 zo dňa 14.11.2018 zrušil vo výroku o treste z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1, písm. d), e) Trestného poriadku a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 1, § 38 ods. 5, § 36 písm. l), § 37 h), m) Tr. zákona spoločný úhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného prevzatia výroku o treste prepadnutia veci, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza 2T/59/2018.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí sa v celom rozsahu stotožnila s dôvodmi podaného odvolania podriadeného prokurátora a žiadala tomuto vyhovieť.

Obhajca obžalovaného vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní odprezentoval svoj postoj k spáchaným trestným činom a prejavil úprimnú snahu zmeniť svoj doterajší spôsob života a urobil k tomu aj konkrétne kroky. Poukázal na to, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď po prijatí vyhlásenia obžalovaného vine pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Žiadal preto, aby krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Odvolací súd však nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu. K odvolacím námietkam prokurátora v prvom rade uvádza, že súd pri rozhodovaní sa o prípadnej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. nie je ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 619/2005 Z.z. z 20. decembra 2005 o podmienkach a postupe prokurátora pri konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu viazaný a vychádza jedine zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 v zmysle záverov ktorého následne posudzuje každý konkrétny prípad. Odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/57/2018 zo dňa 30.5.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.6.2018 uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1,3 Tr.zák. a zo zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1, 2 Tr. zák. a bol mu ukladaný trest odňatia slobody na základe jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní práve aplikovaním ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analógiám a tento postup prokurátor nenamietal. Odvolací súd potom nevidí dôvod prečo by nemalo byť toto ustanovenie aplikované aj pri ukladaní spoločného úhrnného trestu, keď k pôvodnému skutku pristúpili ďalšie dva skutky, ku ktorým dal obžalovaný tiež na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. Ide pritom o skutky krádeže spáchané vlámaním, ktoré boli kvalifikované ako zločin, no ak by odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodoval po 1.8.2019 už by musel tieto skutky právne kvalifikovať ako prečiny v zmysle zmien a doplnení zákona č. 300/2005 Z.z. zo dňa 17.7.2019 účinného od 1.8.2019.

Za daného stavu veci potom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nielen že nepochybil, pokiaľ v prejednávanej veci aplikoval pri ukladaní trestu obžalovanému ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analógiám, ale nepochybil ani v tom, keď obžalovanému pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov navýšil o 6 mesiacov. Takto uložený trest považuje aj odvolací súd za zákonný a dostatočne spôsobilý k naplneniu svojho účelu nielen z hľadiska generálnej ale aj individuálnej prevencie.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolacím námietkam prokurátora nemohol prisvedčiť a jeho odvolanie následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.